

Celje, 11. 12. 2013

Gospe in gospodje, cenjeni gostje, dragi ravnatelji, profesorji, spoštovani starši, dragi dijaki,

že ne vem kolikokrat sem v zadnjih letih povedal in še vedno ponavljam: naša šola ni kar neka šola, ni kar neki vzgojo-izobraževalni program, ni kar neka stavba; naša šola je I. gimnazija. I. gimnazija v Celju!

In I. gimnazija je šola z dušo, šola z dokazano kakovostjo in več kot 200-letno žlahtno tradicijo.

Tradicijo, ki jo spoštujemo, ohranjamo in negujemo.

Tudi nocoj s tem lepim božičnim koncertom v spomin in v čast dvema jubilejema: natanko pred 100 leti, decembra 1913, je bila dograjena sedanja stavba naše gimnazije, pred 100 leti pa se je rodil tudi naš nekdanji profesor in ravnatelj Tine Orel, zagotovo ena najizrazitejših in najbolj spomina vrednih osebnosti iz naše polpretekle zgodovine.

Če bi mu bilo dano, da bi bil nocoj z nami, bi mu kot slavistu gotovo prišlo na misel, kar je v tem trenutku meni: ravnatelj slovenske gimnazije lahko govori slovensko v stavbi, ki so jo sredi najhujšega mednacionalnega boja zgradili celjski Nemci in jo poimenovali Deutsches Haus. Podobno kot so leta 1913 na takrat še povsem nepozidanem Otoku dogradili gimnazijo pod pogojem, da se v njej ne bo nikoli poučevalo v slovenščini.

Pa se je obrnilo drugače. In danes lahko s ponosom in hvaležnostjo po slovensko rečem hvala vsem, ki so zaslužni za to. In profesor Tine Orel je gotovo eden od njih.

In lahko lepo po slovensko rečem hvala, ker ste prišli. In lahko rečem hvala zborovodji, nastopajočim in vsem, ki so in smo pomagali pri organizaciji nocojšnjega koncerta.

In lahko voščim s tega odra s tole mislijo:

Živimo v težkem, mnogokrat čudnem, očitno prelomnem času. Življenje v njem je za marsikoga vse prej kot poezija. Toda upanje ostaja. Mora ostati. Denar je pomemben, a ni najpomembnejši. So še pomembnejše stvari: Zdravje. Mir. Svoboda. Ljubezen. Dom, družina, domovina.

To vam želim, spoštovani in dragi prijatelji I. gimnazije.

Blagoslovljen božič in srečno leto 2014. Srečno, I. gimnazija. Srečno, Slovenija.

Anton Šepetavc